

Válságos állapotban van a megégetett, 18 éves magyarcsanádi lány

Felgyújtották Henriettát

Dramai pillanatok: mentőhelikopterbe teszik a súlyosan sérült lányt Szegeden, hogy Budapestre szállítsák

Fotó: Segesvári Csaba

Folytatás az 1. oldalról

A szülők egyszerű, dolgos emberek: az édesapa bútorasztalos, az édesanya eladó az egyik helyi élelmiszerüzletben. Az emeletes ház szerény, de takaros, csakúgy, mint Henrietta szobája, ahová beengedett bennünket a nagymama. Az idős asszony fotókat is mutatott az unokájáról. Könnyeivel küszködve csak azt ismételte megrendülten, nem érti, hogyan történhetett meg ez a szörnyűség.

Henrietta a makói Galamb József Szakképző Iskolában varró-

nőnek tanult. – Az unokám könnyen barátkozik, szórakozni viszont ritkán jár, akkor is csak Makóra a legjobb barátjával. Szerda este is vele együtt ment el hamburgerezni, sétálni – mondta a nagymama.

A magyarcsanádi P. T. évek óta Henrietta legjobb barátja. Őt tegnap nem találtuk otthon. Édesanyja az eset kapcsán elmondta, hogy a lány a hajnali órákban hazatért. Az asszony elmesélte: mielőtt a lány elindult volna haza Makóról Magyarcsanadra, kérte Henriettát, menjen vele, de ő inkább maradt. Megtudtuk,

hogy Henrietta néhány hete megismerkedett egy fiúval, de P. T.-nek nem tetszett a barát, próbálta Henit lebeszélni róla. Sikertelenül.

Úgy tudjuk, hogy a rendőrség tegnap meghallgatta P. T.-t. Mi is kerestük még este telefonon, de az édesanyja közölte, még nem ért haza. Kérte, ne zaklassuk a lányát, mert így is egész nap sírt.

Azt, hogy Henriettával valójában mi történt, egyelőre csak találgatni lehet. Mindenesetre már szárnyra kaptak különféle szöbeszedések a környéken. Ezek egyike szerint a lányt, mielőtt leöntötték és meggyújtották volna, kikötötték és megerősítették az erdőben, néhány száz méterre attól a helytől, ahol korábban délelőtti órákban megtalálták. Henrietta súlyos sérülései ellenére még pár száz méterre elvonszolta magát.

Egy biztos: a bűncselekményt lakott területtől távol követték el, a közelben még tanya sincs. A csorgó hídján túli területről van szó; a hídnál a királyhegyesi út aszfaltja is véget ér, onnan már csak földút visz tovább, a semmibe.

FELGYÚJTOTT EMBEREK

1995. OKTÓBER 21.: Ismeretlen tettesek gyúlékony folyadékkal locsoltak le, és meggyújtottak egy ugyancsak ismeretlen személyt Budapesten, a II. kerületi Patakhelyi úton. Az áldozat súlyos égési sérüléseket szenvedett.

2004. MÁJUS 3.: Három tizenéves fiatal benzinnel leöntött és meggyújtott egy 59 éves madarasi férfit, aki 8 napon túl gyógyuló súlyos sérüléseket szenvedett.

2005. MÁRCIUS 1.: Szombathelyi főterén három tizenéves fiú félholtra vert és felgyújtott egy hajléktalan férfit, aki életveszélyes sérüléseket szenvedett.

2005. OKTÓBER 5.: Felgyújtottak egy 34 éves hajléktalant Budapesten, a II. kerületben. A férfit másodikfokú égési sérülésekkel szállították kórházba.

2006. JÚLIUS 20.: Felgyújtottak egy 18 éves lányt Makó külterületén. Az áldozat súlyos égési sérüléseket szenvedett.

A nyomozás továbbra is nagy erővel folyik, a rendőrök tanúkat keresnek, adatokat gyűjtenek.

Veszélyben

DARVASI LÁSZLÓ

A közúti baleset voltaképpen olyan, mint a civilizáció rákja. Kiszámítható, prognosztizálható, a fekete napok pesszimista statisztikáinak nem túl gyakran okoz csalódást. A balesetnek nincs morális üzenete. Gyakorta az ártatlan vezetők az áldozatok, nem az, aki szabálytalanul elöl, aki gyorsabban, veszélyesebben hajt, aki nem tartja be a követési távolságot. A balesetben nem mindig a bűnös bűnhődik. Az is áldozat lehet, aki minden előírás gondosan figyelembe vesz, sőt a gyakorló autósok azt is jól tudják, hogy a szabályokat pontosan betartó autós vagy közlekedő néha ézerszer veszélyesebb, mint szabálytalanok társa. Az autózásban is él az a közmegegyezés, mely szerint a gyakorlat fölülírhatja a szabályt, gondoljunk csak arra a szegedi tanulóvezetőre, aki, például, a hídon át halad, betartva a sebességet, nos, ő miféle szép, magyar félmondatokat, szöfűzéseket, erotikus tanácsokat kap a már jogosítvánnyal rendelkező autóstársaitól, emmiért Zidane nemcsak az egész olasz csapatot, de még a szurkolókat is lefejtette volna, s valószínűleg nem áll meg Rómáig, homlokcsonttal töri össze a Colosseumot. Az elmúlt hét végén tizennyolcan haltak meg közúti balesetben, és a rendőrség szigorításokat, fokozottabb ellenőrzéseket tervez. Ne legyenek illúzióink, baleset lesz így is, ügyis, óhajunk természetesen, hogy csak ne lenne, miközben az ember soha nem gondolja, nem hiszi, hogy egyszer vele is megtörténhet. Át akarna menni az úton, de nem jut a túloldalra. Nem hiszi, nem akarja elhinni, mert az mindig a másik ügye, tragédiája, fel nem fogható családi katasztrófiája. A szomorú fakeresztek, tövükben a megbarnult, elfonnyadt koszorúkkal az utak mentén egy másik, távoli világ mementói. A balesetnek nincs morális üzenete, legfeljebb figyelmességi mutatók csökkentik a valószínűségi rátát, ha bekötöd az övet, ha nem léped túl, ha nem mobilizol közben az anyukáddal, hogy megette-e a tökfőzeléket Pistike. Nem ette meg, de hát ezt tudad, de azért hátha, mégis. A balesetnek nincs morális üzenete, viszont látható, miféle vékony jégen táncol az emberi sors. Egy pillanat és kész, vége. S ha a balesetnek nincs is morális üzenete, a közlekedés kultúrájának igenis van, a közlekedés minálunk olyan, mint a labdarúgás, vagy mint a közelet, hűséges tükre a társadalmi állapotoknak. Kormányozz tíz percet a belvárosban, megtudod, mi a magyar. Az osztály például nem osztályként vezet, hanem leginkább udvariasan. Mint például a német. A magyar magyarul vezet. A magyar a legkisebb afférra böszült káromkodással reagál, türelmetlen és mélyen udvariatlan lesz. Például minden második taxis káromkodik kritikusként helyzetben, s az utas számára ez normális. Persze, ha utólag kiderül, a magyar így vezet le a stresszt, a feszültséget, így engedi ki a gőzt, s voltaképpen ez az ára annak, hogy kevesebb a baleset, akkor rendben. Akkor a másik inkább szítja kására az anyukámat, a kishűgomat, minthogy szembe jöjjön velem, százhússzal, és fékhasználat nélkül.

Szegedről Csongrádra

Mégis indul hajó

MUNKATÁRSUNKTÓL

Óriási munkával mégiscsak sikerült megszabadítani az áradások hozta hordaléktól a csongrádi kikötőt – tudtuk meg **Bíró László**tól, a szegedi hajóállomás vezetőjétől. Tehát mehet hajó Szegedről Csongrádra. Először augusztus 5-én indul a szegedi kikötőből, a

Körös-toroki napok időszakában, másodszor 19-én, a borfeszítváli idején. Indulás: reggel fél 8-kor. A hajó délben érkezik Csongrádra, vissza délután ötkor indul, és este negyed kilencre érkezik. Az úton részt venni jegyélvétel nélkül lehet. Ha jelentkeznek csoportok, további időpontokban is indulhat Csongrádra a hajó.

Végrehajtás-ügy

Nem nyomoznak

Napok óta telefonon és internetes fórumunkon szólnak hozzá olvasóink ahhoz a cikkhez, amelyet egy APEH-árverés kapcsán írtunk. A riportból az derült ki, hogy általában a jogszabály által engedélyezett legalacsonyabb áron viszi el (a konkrét példában az 1,8 millió forint „becsértékű” autótért 450 ezer forintért) a vagyontárgyat az egyetlen jelentkező. Ezt követően pedig bánatpénzt fizet mindazoknak, akik nem vettek részt a licitálásban.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Még szerdán feltettük kérdéseinket a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság sajtószóvivőjének, **Tuczakov Szilvának**, vajon a rendőrség tervezi-e, hogy lépéseket tesz az árverések tisztaságának védelmében, s hogy hivatalból indít-e eljárást a megtörtént eset miatt. Ezekre azonban lapzártáig nem kaptunk választ (csütörtöki lapunkban helytelenül írtuk, hogy a kérdéssel **Lukács János** rendőr-főkapitányt kerestük meg). A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság hivatalos válasza tegnap megérkezett. Így hangzik: „A cikk alapján olyan jogsértés nem állapítható meg, mely a rendőrség hatáskörébe tartozó nyomozás megindítását megalapozná.”

Ez megegyezik **Szántó Ágotának**, az APEH Csongrád Megyei Igazgatóságának végrehajtási és felszámolási igazgatóhelyettesének korábbi válaszával is, miszerint nem bűncselekmény az, ami az árverésen történt. Csak akkor számítana annak, ha valakivel szemben erőszakot követnének el, korlátoznák részvételét a licitáláson.

Az önálló bírósági végrehajtók felügyeleti szerve, a végrehajtói kamara nem reagált cikkünkre, **Dömötör László**, a megyei küldött titkárján keresztül adta értésünkre, hogy nem nyilatkozik. Ugyancsak hiába kerestük Budapesten a végrehajtói kamara elnökét, **Krejniker Miklóst**, aki titkárja szerint mobilon nem elérhető, ma viszont a központban elnökségi ülésre várják.

Szeptembertől veszélyben az ellátás? – Gyűjtik az aláírásokat, csak a kötelezőt dolgoznák le

250 százalékos béremelést kérnek

Folytatás az 1. oldalról

Az Egészségügyi Dolgozók Demokratikus Szervezetének szegedi egyetemi elnöke szerint minden héten tízezer forintot vesznek ki a zsebükből azzal, hogy a kötelezőn túl vállalt ügyeletnek csak töredékét fizetik ki. Amennyiben augusztus 31-éig a felvetett problémákra nem kapnak megfelelő választ „nem riadnak vissza semmilyen törvényes eszköztől sem”. – Ez nem fenyegetés – hangsúlyozta **Pető Zoltán**. – Mi csupán betartjuk majd a törvényt. Hogy az ellátást szeptembertől hogy tudják megoldani, az a munkáltatók gondja.

Az aláírásgyűjtési akció kezdetével szinte egy időben adott ki állásfoglalást a Magyar Traumatológus Társaság is. Ők is az uniós munkaidő-előírásokra hivatkoznak, amikor kijelentik: nyáron még vállalják a kötelező szám feletti ügyeletet, szeptember 1-jétől viszont ők is csak 8 óra túlmunkára hajlandók. Ez azt jelenti, hogy a hónap második felében már nem lenne ügyeletes azon az osztályon, ahol a nap 24 órájában kell készenlétben állni.

A traumatológusok augusztus 15-éig várnak érdemi választ követeléseikre. A túlmunka és az ügyeleti tevékenység miatt pedig 250 százalékos béremelést is követelnek. – Sokáig gondolkodtunk, hogy a fizetésemelést bevegyük-e a követelmények közé, hiszen ez a szám valóban soknak tűnhet – mondta **Simonka János Aurél**, a Magyar Traumatológus Társaság elnöke. – De amíg egy szakorvos 120-180 ezer forintot keres azon az osztályon, ahol súlyos sérülteket kell azonnal ellátni, külföldön dolgozó kollégáik pedig ennek 8-14-szeresét, úgy gondoljuk, ez még mindig nem túlzás.

Simonka János Aurél biztosra veszi, hogy szeptemberben robban majd valami

Fotó: Segesvári Csaba

A szegedi professzor hozzátette: a felsoroltak nem helyi problémák: az állásfoglalás 30 vezető traumatológus véleményét tükrözi az ország különböző pontjairól. – Biztos, hogy szeptemberben robban majd valami – mond-

ta. – A törvény által előírt munkaórával ugyanis még a legnagyobb intézményekben sem lesznek majd képesek egész hónapra biztosítani az ellátást.

TIMÁR KRISZTA

FELEMÁS HELYZET

Makón és Hódmezővásárhelyen nem gyűjtene aláírásokat és nincs sztrájkkészültség. A vásárhelyi Erzsébet-kórház EDDSZ titkára, **Bárány Istvánné** elmondta: azért nem csatlakoztak a borsodi kezdeményezéshez, mert náluk kevés orvost érint a színlelt szerződéses ügy. A szentesi kórházban viszont csatlakoznak az aláírásgyűjtési akcióhoz, s készek sztrájkolni is – mondta egy név nélkül nyilatkozó orvos.

A CENTRUM NEM TUD SEMMIRŐL

Az egyetem vezetői hivatalosan még nem értesültek az aláírásgyűjtésről. **Thurzó László** centrum-elnök-helyettes ezért megkeresésünkre csak annyit tudott mondani: egyelőre nem tud reagálni az egyetemi klinikák dolgozóinak követelésére.